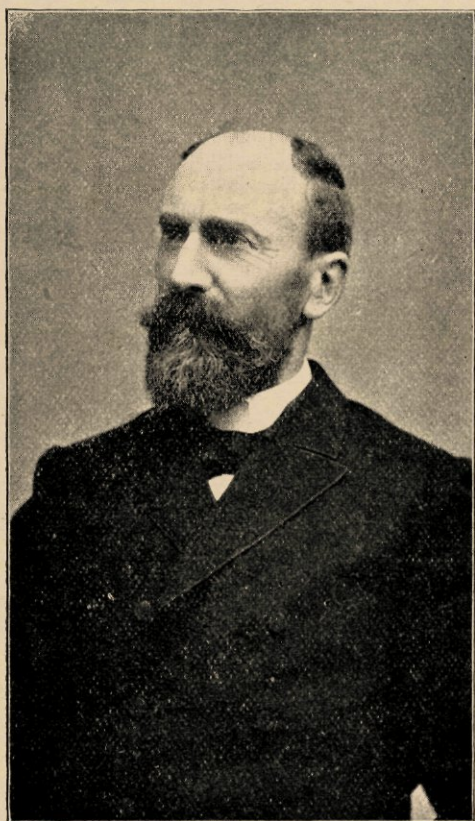

W. C. NAKKEN.

DOOR

P. A. HAAXMAN JR.

Onze vermaarde landschapschilder Gabriel — aan wiens werk men waarlijk niet zou zeggen dat hij 5 Juli e.k. ook al 70-jarig jubilaris wordt — vertelde mij eens op zijn eigenaardig teekenachtigen trant, dat men 't glad mis heeft, meenende dat elk landschapschilder het groen der weilanden weer met een andere nuance ziet.

En het bleeke groen van Van Borselen dan, wat is dat geheel anders dan het groen van Stortenbeker, Roelofs of Bakhuizen!

O, wat dat betreft, dan moet ge maar eens goed opletten, hoe in ieder gewest van ons land het platteland er geheel anders uitziet; niet alleen het weiland heeft een andere tint, maar de koeien zijn anders gebouwd, ja de menschen hebben als 't ware het karakter aangenomen van den grond waarop zij zijn geboren en getogen. Dat is zoo

sterk, dat toen ik met Roelofs nog in Brussel woonde en wij in 't mooie gedeelte van het seizoen naar Holland plachten te gaan om studies te maken, Roelofs wanneer hij thuis kwam, mij niet behoefde te zeggen waar hij geweest was. Ik zag het aan zijn werk en één voor één noemde ik hem de plekjes van ons vaderland, waar hij op zijn studietocht van het land en de bewoners schetsen had gemaakt.

Van daar dan ook die groote verscheidenheid in het werk van sommige landschapschilders, die nu hier en dan daar en overal ons land schilderen, terwijl van anderen het werk niet vrij van eentonigheid is.

Toen ik van de redactie van *Elsevier's Maandschrift* de uitnoodiging ontving om 't een en ander van Willem Carel Nakken te vertellen, kwam mij dit gesprek met Gabriel te binnen. Immers onze vriend Nakken — laat mij hem onzen vriend noemen, want welk vaderlandsch schilder is meer populair onder de getrouwe bezoekers van tentoonstellingen, kunstbeschouwingen en